

מערב קנדה וקצת אלסקה

ד"ר גבריאלה עילם

בשנים האחרונות ערכנו (בן זוגי ואני) כמה טיולים מהנים במיוחד למערב קנדה. בקרנו בעיר ונקובר (Vancouver) וסביבתה, בנופים הנפלאים של הרי הרוקיס (Rocky Mountains), בעמק של הנהר פרייזר (Fraser River), בצפון קולומביה הבריטית (North British Columbia) ובמדינת יוקון (Yukon Territory), בחלק הדרומי של אלסקה (ביישובים: היידר-Hyder, היינס-Haines וסקגווי-Skagway ובדרכי הנוף היפהפיות המובילות אליהם) ובאי ונקובר (Vancouver Island).

כל הטיולים היו בחודשים מאי-יוני. את כולם תכננו וביצעו בעצמנו ללא ליווי או משתתפים אחרים. את הטיסות ובתי המלון הזמנתי דרך האינטרנט או באמצעות הטלפון. לפני הזמנת בית המלון בררתי באמצעות הטלפון ואי-מייל את כל פרטי הנגישות החשובים עבורי. גם את השכרת הרכב ביצענו בארץ. כל ההכנות נעשו זמן רב (חצי שנה ויותר) מראש ו... יצאנו לדרך. בטיולנו האחרון שילבנו גם שיט קצר (שעה וחצי) וארוך (15 שעות) במעבורת עליה עלינו ביחד עם הרכב. גם בעת הזמנת הכרטיסים למעבורת בררתי תחילה טלפונית את כל הפרטים על נתוני הנגישות הרלוונטיים עבורי.

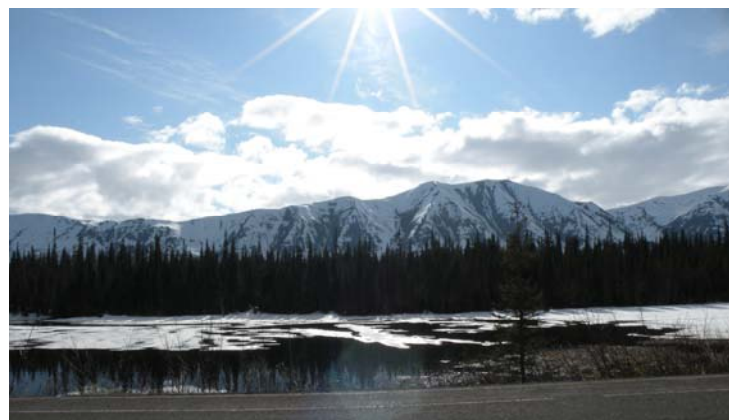
מילים ואפילו תמונות אינם יכולים לתאר את החוויה של נסיעה ושהייה בתוך הנופים המדהימים בכל הטיולים האלה.



המון המון ירוק בגוונים שונים.



שמש ועננים היוצרים שינויים חדים באור ובצבעי הנוף כולו.



שקיעות מדהימות.



הרים מכוסי יערות עתיקים וצעירים, קרח ושלג על פסגות ומורדות ההרים,





קרח ושלג לצידו הדרכים



המון מים: נהרות, אגמים, ים ואין סוף מפלים,





חלק מהאגמים והנהרות עדיין מכוסים בקרח,



איים,



צוקי ענק חשופים שצורתיהם מעוררות יראה,



בקררון הדוב, ליד העיירה סטיוארט שעל גבול אלסקה, הקרח נראה בגוון תכלת, תלוי כמובן במזג האוויר.



קררון הדוב השנה (2009) קטן יותר מאשר היה בשנים קודמות כתוצאה מהתחממות כדור הארץ.

קררון הדוב ב – 2006



קרחון הדוב ב – 2008

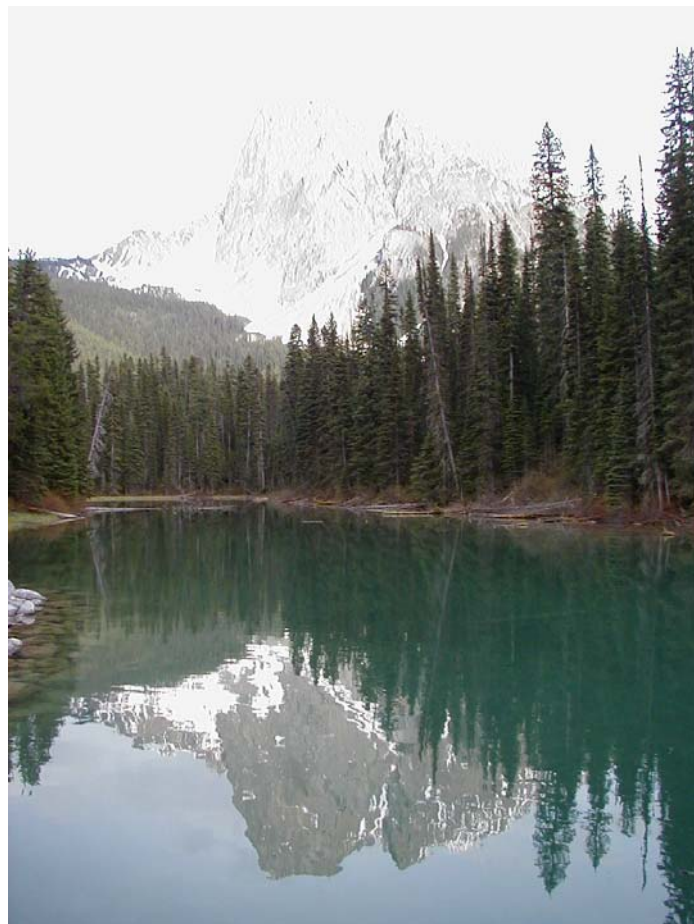


קרחון הדוב ב – 2009



וכל הנוף הנהדר הזה משתקף לתוך המים ויוצר כעין עולם כפול.





כמובן שבכל הטיולים פגשנו מגוון של חיות בר: דובים שחורים ודובי גריזלי, איילים, מוסים, ברווזים, ברבורים, סנאים ארנבות וציפורים ובתוכן המון עורבים, הרבה נשרים ואפילו תנשמת אחת. (ראו: ["מערב קנדה – דובים וחיות אחרות"](#)). מהמעבורת צפינו גם בכמה לווייתנים.

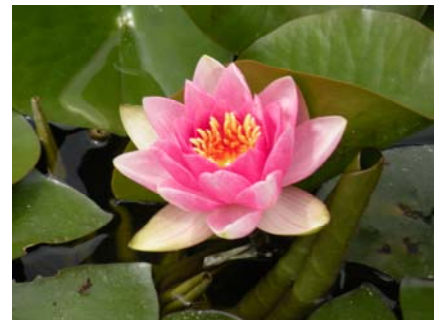


באביב, העונה בה טיילנו, יש משטחים גדולים, כעין שטיחים, של פרחי בר הפורחים לאורך הכבישים. הצבע השולט הוא צהוב. מדי פעם יש משטחים סגולים, כחולים, לבנים ולפעמים גם אדומים. באי ונקובר צמחיית פרחי הבר דומה מאד לצמחיה על הרי הכרמל שלנו.



האי ונקובר – Vancouver Island

במיוחד נהניתי מהטיול האחרון באי ונקובר. ביקרנו כמובן בעיר ויקטוריה ובגני בוצ'ארד.



גני בוצ'ארד קרובים לעיירה הקטנה סידני הידועה בחנויות הספרים הייחודיות שלה. יש בה חנויות של ספרים עתיקים, עם פינות ישיבה קטנות בסגנון אנגלי, פשוט תענוג.

בילינו כשבעיים על האי הזה שיש בו אזורים פראיים ממש, חלקים שלמים שהם פארקים של שמורות טבע מוצהרות.

בעיני כל האי ונקובר נראה כשמורת טבע הן מבחינת הטבע עצמו והן מבחינת האוכלוסייה. בכל היישובים הקטנים האנשים חביבים במיוחד. היישובים מטופחים ומוקפים בנופים מרהיבים של הרים, יערות אגמים וים. בכל יישוב, גם ביישובים קטנים שבתיהם ישנים מורגש טיפוח של הסביבה קרובה. לאורך חופי הים, האגמים או הנחלים יש פארקים. בהרבה מקומות אלו הפארקים קטנים ופשוטים: מדשאה, עצים בודדים, סלעים עם מעט צמחיה לעתים צמחי בר, מסלולי הליכה רחבים ונוחים, עשויים לעתים קרובות אספלט פשוט או משטחי בטון ורובם נגישים ונוחים לאנשים עם יכולות שונות,



לאורך הדרך יש בדרך כלל גם ספסלים למנוחה.



בפארקים, ביערות ובתוך המים יש מסלולי הליכה מוגבהים (כעין גשרים) מעץ. בדרך כלל המסלול או חלק ממנו נגיש. לפעמים יש שיפועים בהם מי שמתנייד בכיסא גלגלים צריך קצת עזרה.



ויש שבילים נגישים ביערות עם עצי ענק בני מאות שנים.



באי ונקובר בתקופה זו של השנה השמש שוקעת בסביבות השעה 9 בערב. מכיוון שאנשים רבים מסיימים את עבודתם בשעה 5 יש שעות רבות של אור כדי לצאת לטיול, ריצה, רכיבה על אופניים לבד, ביחד או עם הילדים (או כלב). יש המון פעילות מים: סירות דייגים, סירות מנוע קטנות, יכטות וקיאקים.





התחושה הכללית היא של רווחה וטיפוח הסביבה כדי שתהיה נעימה לכולם, לתושבי המקום ולתיירים. האנשים חביבים מאד, כשנוצר קשר עין מחייכים זה לזה (כמה שזה נעים, כמה שזה חסר אצלנו...). מרכזי היישובים, גם הקטנים והישנים מטופחים מאד. עמודי טוטם האמורים לשחזר את התרבות האינדיאנים העתיקה, ציורים בסגנון הדמויות של עמודי הטוטם על קירות הבניינים במרכז העיירה נותנים ייחודיות ומקשטים את הרחובות גם כשהבתים עצמם עלובים יחסית בחלק מהיישובים (ראו: "מערב קנדה – עמודי טוטם"). בכמה עיירות עמודי החשמל מקושטים בדגלים מצוירים (הנראים לעתים כציורי ילדים) ויוצרים אווירה חגיגית. לכבוד האביב תולים במקומות רבים (ברחוב ועל גבי בניינים פרטיים וציבוריים) עציצים עמוסים בפרחים צבעוניים (הרבה פטוניות וגרניום).

הנסיעה במעבורת בין יבשה ואיים מצפון האי ונקובר (Port Hardy) לצפון היבשת של קולומביה הבריטית (Prince Rupert), שיט שנמשך 15 שעות, הייתה חוויה נפלאה. המראות, הצבעים השלוה...





נגישות

ההכנה של כל טיול כזה נעשתה בקפדנות רבה כדי להבטיח עד כמה שאפשר נגישות ונוחות מרבית, בטיסות, בבתי המלון, בדרכים ובטיולנו האחרון גם במעבורות. ברוב המקומות בהם טיילנו יש מודעות גבוהה לנגישות פיזית כך שניתן ליהנות כמעט מכל מקום (או לפחות מהחלק המרכזי באתר) גם באתרי טבע. עם זאת, נתוני הנגישות אינם קבועים ויש להביא בחשבון שנדרשת הרבה גמישות, לעתים עזרה ולעתים אלתורים כדי להסתדר בדרך. שיפועים ורמפות (כשישנן) הם לפעמים תלולים מאד וישנם מקומות שאסור להחמיץ למרות שבחלק מהמסלול משטחי ההליכה קשים לתמרון למתקשים בהליכה ולמתניידים בכיסא גלגלים.

שירותי נכים יש כמעט בכל מקום בדרך (בפארקים, באזורי המנוחה לאורך הכבישים, באזורי הפיקניק השונים, במרכזי הערים, בבתי הקפה והמסעדות ובבתי המלון). אך למרות שבדרך כלל יש כניסה סבירה עם כיסא גלגלים לא תמיד יש בשירותים מאחזי יד והמיקום של המאחזים כשישנם אינו אחיד. בקיצור קשה לדעת בדיוק למה לצפות וחשוב לברר מראש ככל האפשר פרטי נגישות בהתאם לצרכים האישיים כדי להבטיח מינימום של תקלות (ובכל זאת תמיד יש כאלה).

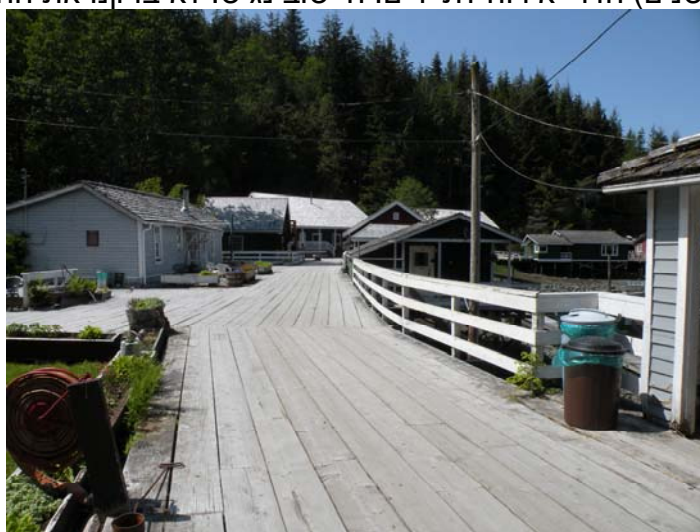
בכמה מקומות מצאנו פינות פיקניק נגישות, כמו זו שבתמונה הנמצאת בדרך לצד עצים עתיקים.



הנגישות לאנשים עם ליקויי ראייה מסתכמת במקומות רבים ברמזורים מתקתקים, גם בצמתים שאינם מרכזיים. בצמתים יש בדרך כלל הנמכת מדרכה אך אין סימון אזהרה בניגוד מישושי או חזותי. השילוט בתחנות האוטובוס קטן מאד. חלק מהתחנות ניתנות לזיהוי רק על ידי עמוד שבראשו שלט קטן עליו רשום "תחנת אוטובוס" (bus stop). כשהתחנה נגישה יש על השלט סימון קטנטן של כיסא גלגלים. גם השילוט בתחנות האוטובוס שיש בהן סככה קטן ואינו נגיש לנוסעים עם ליקויי ראייה. בכניסה למקומות אחדים מצאנו שילוט עם סמל הנכה הבינלאומי המציין נגישות וכן הצהרה שיש כניסה לחיות שירות.



בהתייחסות "מקצועית" למוגבלות בראייה נתקלנו ביישוב Telegraph Cove. זהו יישוב ישן ועזוב באי ונקובר. בתי העץ במקום בנויים על גבי כלונסאות עץ בתוך הים ונראים כמטים ליפול. ביישוב הותקנו גשרים מעץ, על כל בית שלט עם ההיסטוריה שלו והיישוב כולו הוא אטרקציה תיירותית ויש בו (בתוך בתי העץ הישנים) חדרי אירוח לתיירים. היישוב נגיש. לא בדקנו את החדרים.



על אחד ממבני העץ המטים ליפול מצאנו שילוט בולט "כלב עיוור". אחר כך פגשנו גם את הכלב הקטן.



מקורות מומלצים לתכנון מסלולי הטיולים

1. **ספרים בעברית** (אין בספרים מידע על נגישות. בכולם יש המלצות טובות למקומות שכדאי לטייל בהם.)
 - **ונקובר והרוקי'ס הקנדיים**, מדריך ספירלי, הוצאת כנרת, 2003.
 - נטע דגן, **קנדה מערב. מסלולים**. סדרת: העולם, הוצאת שטיינהרט קציר, 2009.
 - נטע דגני, **אלסקה. מסלולים**. סדרות: העולם, הוצאת שטיינהרט קציר, 2007.
2. **הרבה מידע אפשר למצוא באתרי האינטרנט.**
3. **מרכזי מידע לתיירים**. מומלץ להיכנס במהלך הטיול למרכזי המידע לתיירים (יש כאלה בשפע במקומות רבים), שם ניתן לקבל מידע על המקומות המעניינים והיפים, מידע על נתוני הנגישות (זהירות: לא תמיד המידע מדויק), מקום טוב לאכול, רעיונות לטיולים הבאים ועוד.